

OPOZORILO

Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček.

U R E D B A

o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja

(neuradno prečiščeno besedilo št. 2)*

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina uredbe)

S to uredbo se določajo nosilci načrtovanja, vsebina, merila za izdelavo in način izdelave načrtov zaščite in reševanja ljudi, živali, premoženja, kulturne dediščine in okolja ob naravnih in drugih nesrečah (v nadaljnjem besedilu: načrt zaščite in reševanja ali načrt).

S to uredbo se določa v skladu z Direktivo Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL L št. 10 z dne 14.1.1997, str. 13) in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/105/ES z dne 16. decembra 2003 o spremembi Direktive Sveta 96/82/ES o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi (UL L št. 345 z dne 31.12.2003, str. 97) obveznost upravljavcev obratov, ki uporabljajo nevarne snovi, da izdelajo načrte zaščite in reševanja za primer nesreče ter opravijo druge obveznosti v zvezi z načrti.

S to uredbo se določa v skladu z Direktivo 2006/21/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o ravnanju z odpadki iz rudarskih in drugih ekstraktivnih dejavnosti ter o spremembi Direktive 2004/35/ES (UL L št. 102 z dne 11. 4. 2006, str. 15) obveznost upravljavcev naprav za ravnanje z rudarskimi odpadki, da izdelajo načrte zaščite in reševanja za primer nesreče na kraju ravnanja z rudarskimi odpadki ter opravijo druge obveznosti v zvezi s temi načrti.

* Vlada Republike Slovenije je na 178. redni seji dne 17. 7. 2008 določila neuradno prečiščeno besedilo Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja, ki obsega:

- Uredbo o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 3/02),
- Popravek Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 17/02 – popr.),
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 17/06) in
- Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 76/08).

2. člen (vsebina načrtov)

Načrt zaščite in reševanja je razčlenjena zamisel zaščite, reševanja in pomoči ob naravni ali drugi nesreči (v nadaljnjem besedilu: nesreča). Z načrtom se določijo pristojnosti in naloge izvajalcev načrta pri zagotavljanju zaščite, reševanja in pomoči.

Načrti zaščite in reševanja temeljijo na ocenah ogroženosti in predlogih za zaščito, reševanje in pomoč, ki izhajajo iz teh ocen, ter razpoložljivih silah in sredstvih za zaščito, reševanje in pomoč.

Načrti zaščite in reševanja se izdelajo za vsako vrsto nesreče posebej.

II. NOSILCI NAČRTOVANJA

3. člen (nosilci načrtovanja)

Načrte zaščite in reševanja izdelajo:

- država,
- občine,
- gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije (v nadaljnjem besedilu: organizacije).

Z organizacijo iz prejšnjega odstavka je mišljen tudi obrat večjega tveganja za okolje, ki mora v skladu s predpisom na področju varstva okolja, ki ureja preprečevanje večjih nesreč in zmanjševanje njihovih posledic, izdelati načrt zaščite in reševanja, ter organizacija, ki upravlja napravo za ravnanje z rudarskimi odpadki in mora izdelati načrt zaščite in reševanja v skladu s predpisom na področju varstva okolja, ki ureja ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin.

Organizacije, ki so dolžne izdelati načrte zaščite in reševanja v skladu s to uredbo, morajo v svojih načrtih razčleniti ukrepanje na območju organizacije. Če nesreča v organizaciji lahko ogrozi tudi ljudi, živali, premoženje, kulturno dediščino ali okolje zunaj območja organizacije, se skladno z oceno ogroženosti izdelajo tudi občinski ali državni načrti.

Načrti zaščite in reševanja za posamezno vrsto nesreče, ki jih izdelava več nosilcev načrtovanja na določenem območju, morajo biti medsebojno usklajeni.

Če načrt zaščite in reševanja izdeluje več nosilcev načrtovanja se določi temeljni načrt. Temeljni načrt je praviloma državni načrt za tiste nesreče, za katere se izdeluje državne načrte zaščite in reševanja oziroma regijski načrt, če se izdeluje načrt zaščite in reševanja na regijski ravni. V drugih primerih so temeljni načrti praviloma občinski načrti zaščite in reševanja. S temeljnim načrtom morajo biti usklajeni načrti vseh nosilcev načrtovanja.

Nosilci načrtovanja lahko, če je tako določeno z zakonom ali drugim predpisom, temeljnim načrtom oziroma če tako odloči Vlada Republike Slovenije ali župan, izdelajo le posamezne dele načrta zaščite in reševanja oziroma dokumente za izvajanje določenih zaščitnih ukrepov ali nalog zaščite, reševanja in pomoči.

4. člen (državni načrti)

Državne načrte zaščite in reševanja izdelava Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje v sodelovanju z ministrstvi in drugimi državnimi organi ter ustreznimi strokovnimi organizacijami.

Državni načrti se izdelajo za ukrepanje ob potresu, poplavi, letalski in železniški nesreči, nesreči na morju, nesrečah z nevarnimi snovmi, vključno z nesrečami z viri ionizirajočega sevanja, ob drugih nesrečah, ki bi lahko prizadele večji del države oziroma povzročile obsežne posledice ter v vojni.

Državni načrti zaščite in reševanja se podrobneje razčlenijo na ravni regije. Na ravni regije se kot državni načrti izdelajo tudi načrti za tiste nesreče, ki bi lahko prizadele večji del območja regije. Območja regij se določijo s predpisi o organizaciji Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje in predpisi o organizaciji opazovanja, obveščanja in alarmiranja.

5. člen (občinski načrti)

Občinske načrte zaščite in reševanja izdelava organ občine, ki ga določi župan. Izdelava jih v sodelovanju z drugimi organi in službami občine, organi in službami za zaščito, reševanje in pomoč, organiziranimi na občinski ravni, ter zunanjimi strokovnimi organizacijami.

Občinski načrti se izdelajo za vse vrste nesreč, ki lahko prizadenejo občino.

6. člen (načrti organizacij)

Načrte zaščite in reševanja morajo izdelati organizacije, ki:

- imajo na svojem območju nevarne snovi v količinah enakih ali višjih od količin, navedenih v prilogi Uredbe o preprečevanju večjih nesreč in zmanjšanju njihovih posledic (priloga 1, tabela 1 in tabela 2, stolpec 3);
- imajo na svojem območju napravo za ravnanje z rudarskimi odpadki, ki se v skladu s predpisom na področju varstva, ki ureja ravnanje z odpadki iz rudarskih in drugih dejavnosti izkoriščanja mineralnih surovin, uvršča med naprave kategorije A;
- v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo, prevažajo ali skladiščijo jedrske snovi, nafto in njene derivate ter energetske pline, ki niso zajeti v prejšnji

- alinei, ali opravljajo dejavnost oziroma upravljajo sredstva za delo, ki pomenijo nevarnost za nastanek nesreče; za nesreče, ki jih lahko povzročijo s svojo dejavnostjo;
- upravljajo velike infrastrukturne in druge sisteme; za nesreče, ki jih lahko povzročijo zaradi motenj v delovanju ali zaradi opustitve dejavnosti.

Župan lahko odloči, da načrte zaščite in reševanja za določene vrste nesreč izdelajo poleg organizacij iz prejšnjega odstavka tudi druge organizacije, zlasti tiste, ki so izvajalci občinskih izbirnih ali obveznih javnih služb. Župan lahko odloči, da druge organizacije v skladu z občinskimi načrti načrtujejo le izvedbo zaščitnih ukrepov ali določenih nalog zaščite, reševanja in pomoči v primeru nesreče.

Organizacije, ki opravljajo vzgojno izobraževalno, socialno, zdravstveno ali drugo dejavnost, ki obsega tudi oskrbo ali varovanje 30 ali več oseb, načrtujejo v skladu z zakonom izvedbo zaščitnih ukrepov ter določenih nalog zaščite, reševanja in pomoči usklajeno z načrti dejavnosti ter občinskimi načrti zaščite in reševanja.

Organ upravljanja organizacije je odgovoren za pripravo, stanje in izvajanje načrtov zaščite in reševanja. Pri izdelavi načrtov za primer nesreč z nevarnimi snovmi morajo sodelovati notranje organizacijske enote in službe, zaposleni ter po potrebi zunanje strokovne organizacije. V pripravo načrtov zaščite in reševanja za primer nesreč z nevarnimi snovmi, morajo biti vključeni tudi vsi podizvajalci, s katerimi ima organizacija sklenjene dolgoročne pogodbe.

Merila za določitev organizacij iz prvega odstavka tega člena so v dodatku, ki je sestavni del te uredbe.

7. člen (skrbnik načrta)

Nosilci načrtovanja iz 4., 5. in 6. člena za vsak načrt določijo skrbnika načrta zaščite in reševanja, ki sodeluje z drugimi organi, pristojnimi za izdelavo tistih načrtov zaščite in reševanja, ki morajo biti usklajeni z državnim ali občinskim načrtom oziroma načrtom organizacije.

III. VSEBINA IN IZDELAVA NAČRTOV ZAŠČITE IN REŠEVANJA

8. člen (vsebina načrta)

Načrt zaščite in reševanja obsega načrt in dodatke ter priloge k načrtu.

Z načrtom se opredelijo:

- nesreča, za katero je izdelan načrt,
- obseg načrtovanja,
- koncept zaščite, reševanja in pomoči ob nesreči, za katero je izdelan načrt,
- potrebne sile in sredstva ter razpoložljivi viri,

- organizacija in izvedba opazovanja, obveščanja in alarmiranja,
- aktiviranje sil in sredstev,
- upravljanje in vodenje,
- ukrepi in naloge zaščite, reševanja in pomoči,
- osebna in vzajemna zaščita,
- razlaga pojmov in okrajšav.

Dodatki in priloge k načrtu so:

- načrti dejavnosti izvajalcev načrta zaščite in reševanja,
- zbirke podatkov, potrebnih za izvajanje načrta,
- program usposabljanja, urjenja in vaj,
- navodilo za vzdrževanje in razdelitev načrta zaščite in reševanja.

Priloge in dodatki, ki so skupni vsem načrtom, se hranijo v skupni mapi kot priloga vsem načrtom; posebne priloge in dodatki k posameznim načrtom pa se hranijo pri posameznem načrtu.

Načrt zaščite in reševanja ob vojaškem napadu na državo obsega poleg vsebin iz prejšnjih odstavkov tudi druge dokumente, če je tako določeno s predpisi o obrambnem načrtovanju.

Kot del državnih načrtov zaščite in reševanja se načrtujejo ukrepi in naloge po ministrstvih in dejavnostih ter pri drugih nosilcih načrtovanja po tej uredbi, s katerimi se zagotovi načrtno višja pripravljenost ali usklajeno izvajanje zaščite, reševanja in pomoči v skladu z obveznostmi, prevzetimi v mednarodnih organizacijah, zlasti pri odzivanju na krizne razmere praviloma izven države. Vrsto ukrepov in nalog ter nosilce načrtovanja določi Vlada Republike Slovenije.

9. člen (načrt zaščite in reševanja)

Načrt zaščite in reševanja obsega:

1. v delu načrta, ki določa nesrečo, za katero je izdelan načrt zaščite in reševanja, se določijo vrsta in značilnosti nesreče ter možnost in verjetnost nastanka verižne nesreče;
2. v delu načrta, ki opredeljuje obseg načrtovanja, se določi raven načrtovanja (državna, lokalna, območje organizacije) glede na druge nosilce načrtovanja in glede na vzrok ter možne posledice nesreče;
3. v delu načrta, ki opredeljuje koncept zaščite, reševanja in pomoči, se določijo podmene, zamisel izvedbe zaščite, reševanja in pomoči ter uporaba načrta;
4. v delu načrta, ki opredeljuje potrebne sile in sredstva ter razpoložljive vire, se določijo sile, finančna in druga sredstva, potrebna za izvajanje načrta, ter predvidijo njihovi viri in razpoložljivost;
5. v delu načrta, ki ureja opazovanje, obveščanje in alarmiranje, se določijo zbiranje, obdelava in posredovanje podatkov, obveščanje in alarmiranje ogroženih ljudi ter izvajalcev nalog in obveščanje drugih držav o nesreči, ki bi lahko imela čezmejne vplive;

6. v delu načrta, ki ureja aktiviranje sil in sredstev, se določijo način in postopki aktiviranja sil in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč;
7. v delu načrta, ki ureja upravljanje in vodenje, se opredelijo pristojnosti in naloge organov upravljanja in vodenja ter drugih izvajalcev načrta zaščite in reševanja;
8. v delu načrta, ki ureja zaščito, reševanje in pomoč, se določijo zaščitni ukrepi in naloge zaščite, reševanja in pomoči, nosilci posameznih nalog in način njihove izvedbe ter potek zaščitno-reševalnih dejavnosti;
9. v delu načrta, ki ureja osebno in vzajemno zaščito, se določijo napotki za preprečevanje in blažitev posledic nesreč pri ljudeh in premoženju ter rešitve za učinkovito osebno in vzajemno zaščito;
10. v delu načrta, ki vsebuje razlago pojmov in krajšav, se pojasnijo pojmi, uporabljeni v načrtu zaščite in reševanja, ter kratice, okrajšave in simboli.

10. člen (načrt za nesreče z nevarnimi snovmi)

Ne glede na določila prejšnjega člena morajo organizacije iz prve in druge alinee prvega odstavka 6. člena te uredbe v posamezna poglavja načrta vključiti:«

- imena ali položaj oseb, ki so pooblaščenec za aktiviranje postopkov ob nesreči, ter osebe, ki je odgovorna za usklajevanje postopkov za zmanjšanje posledic nesreče;
- ime ali položaj osebe, ki je odgovorna za sodelovanje z drugimi organi, pristojnimi za izdelavo načrtov zaščite in reševanja (občinskega ali državnega);
- opis dejanj za obvladovanje razmer, ki bi lahko vodile v nesrečo, ali za zmanjšanje posledic nesreče za vse predvidljive situacije. Poleg tega je treba navesti vso razpoložljivo zaščitno opremo in sredstva;
- ukrepe za zmanjšanje tveganja za zaposlene, opozarjanje na nevarnost ter napotke za osebno in vzajemno zaščito ob nesreči;
- postopke za hitro obveščanje občinskih ali državnih organov, pristojnih za aktiviranje načrtov zaščite in reševanja ob nesreči, vrsto informacij, ki jih mora vsebovati začetno obvestilo, ter postopke za nadaljnje obveščanje;
- programe usposabljanja osebja za naloge, ki bi jih ob nesreči opravljalo, ter po potrebi programe skupnega usposabljanja z občinskimi silami za zaščito, reševanje in pomoč;
- ukrepe za pomoč občini ob nesreči.

V občinske in državne načrte za nesreče z nevarnimi snovmi se vključijo:

- imena ali položaj oseb, ki so pooblaščenec za aktiviranje postopkov ob nesreči, ter osebe, ki je odgovorna za usklajevanje postopkov za zmanjšanje posledic nesreče;
- postopki za prejem obvestila o nesreči ter postopki za obveščanje in aktiviranje;
- ukrepi za usklajevanje sredstev za izvajanje načrta;
- ukrepi za pomoč organizaciji ob nesreči;
- možnost okrepljenega sodelovanja med državami članicami Evropske unije oziroma pomoči ob intervencijah ob nesreči;

- postopki za obveščanje javnosti ob nesreči in napotki za ravnanje;
- postopki za obveščanje drugih držav ob nesreči s čezmejnimi vplivi.

11. člen (načrt dejavnosti)

Načrte dejavnosti kot dodatke k načrtu zaščite in reševanja izdelajo:

- pristojni organi ali službe občinske uprave,
- pristojna ministrstva in drugi državni organi.

Z načrti dejavnosti se zagotavlja izvajanje dejavnosti, ki je v pristojnosti organa ali službe. Z njimi se določijo nosilci nalog, organizacija njihovega delovanja, ukrepi za zmanjšanje posledic nesreče in način izvedbe nalog. Z njimi se določijo tudi potrebna materialna, finančna in druga sredstva za izvajanje nalog.

Načrti dejavnosti se pošljejo organu, pristojnemu za izdelavo načrta zaščite in reševanja, ki preveri, ali so načrti dejavnosti izdelani skladno z rešitvami v drugih delih načrta, določenih z 9. in 10. členom te uredbe. Načrt dejavnosti sprejme predstojnik organa ali službe po opravljenem preverjanju usklajenosti.

Načrti dejavnosti kot dodatki v državnih načrtih morajo praviloma obsegati tudi usmeritve za organiziranje ter izvajanje dejavnosti na regijski in lokalni ravni.

12. člen (zbirke podatkov)

Podatki, ki so potrebni za izvajanje načrta zaščite in reševanja, se pridobijo iz javnih zbirk, iz zbirk podatkov organov, pristojnih za izdelavo načrtov zaščite in reševanja, ter izvajalcev načrta zaščite in reševanja na način, ki je določen z načrtom ali predpisom.

V prilogi k načrtu zaščite in reševanja, v kateri se opredelijo zbirke podatkov, se določi tudi način njihovega pridobivanja in ažuriranja.

13. člen (program usposabljanja, urjenja in vaj)

V dodatku k načrtu, ki opredeljuje program usposabljanja, urjenja in vaj, se določijo vrste usposabljanja in urjenja izvajalcev nalog iz načrta, vrste in pogostost vaj ter način preverjanja usposobljenosti izvajalcev, vodenja evidence o izvedenih vajah in o usposobljenosti izvajalcev.

Vaje za preverjanje načrta zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi se izvedejo najmanj vsaka tri leta.

14. člen (vzdrževanje in razdelitev načrtov)

Vzdrževanje načrta zaščite in reševanja obsega ažuriranje, dopolnjevanje in spreminjanje.

Ažuriranje obsega vzdrževanje podatkov glede na čas, prostor in izvajalce.

Dopolnjevanje načrta obsega spremembe, ki ne posegajo v zasnovo zaščite, reševanja in pomoči, določeno z načrtom.

Vse spremembe in dopolnitve načrta se morajo evidentirati. Za ažuriranje in dopolnjevanje načrta je pristojen skrbnik načrta.

Načrt zaščite in reševanja se pregleda in po potrebi spremeni zaradi spremembe ocene ogroženosti ali spremembe razpoložljivih sil in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč oziroma najmanj vsaka tri leta za nesreče z nevarnimi snovmi in vsakih pet let za vse druge nesreče. Pri tem se morajo upoštevati nova spoznanja stroke in izkušnje, pridobljene pri ravnanju ob nesrečah in na vajah zaščite, reševanja in pomoči.

V dodatku k načrtu zaščite in reševanja, ki obsega navodilo za vzdrževanje načrta zaščite in reševanja, se določi tudi, komu se načrt pošlje.

15. člen (izdelava in usklajevanje načrtov)

Izdelava načrtov zaščite in reševanja, določitev temeljnega načrta za posamezno nesrečo ter postopek usklajevanja načrtov posameznih nosilcev načrtovanja, se praviloma določi z letnimi načrti varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami na državni oziroma lokalni ravni ali z odločitvijo Vlade Republike Slovenije oziroma župana. Če z načrti postopek usklajevanja ni določen, se ga določi ob sprejemu temeljnega načrta.

Usklajevanje temeljnih načrtov z nosilci načrtovanja se izvede praviloma tako, da se jim pošlje v morebitne pripombe predlog temeljnega načrta. Predlog državnega načrta se pošlje ministrstvu in vladnim službam, regijam ter občinam. Predlog regijskega načrta se pošlje občinam. Predlog občinskega načrta se pošlje nosilcem načrtovanja ter drugim, ki sodelujejo pri izvajanju zaščitnih ukrepov ali nalog zaščite, reševanja in pomoči na območju občine. Pripombe in predlogi nosilcev načrtovanja se po presoji organa, pristojnega za izdelavo načrta, vključijo v končni predlog načrta. Šteje se, da je predlog načrta poslan v pripombe nosilcem načrtovanja, če je predlog načrta javno objavljen in so nosilci načrtovanja obveščeni o objavi ter roku za zbiranje pripomb in predlogov.

Nosilci načrtovanja, ki morajo uskladiti s temeljnim načrtom svoje načrte zaščite in reševanja, načrtovati zaščitne ukrepe ali izvajanje določenih nalog zaščite, reševanja in pomoči, pred sprejemom načrtov pošljejo predlog načrta v pripombe nosilcu

načrtovanja, ki je sprejel temeljni načrt. Za usklajevanje načrtov v skladu s prejšnjim in tem odstavkom, skrbijo organi, pristojni za izdelavo načrtov oziroma skrbniki načrtov.

Organi upravljanja organizacije, ki morajo izdelati načrte zaščite in reševanja v skladu s to uredbo, morajo pristojnim občinskim ali državnim organom dati podatke za izdelavo občinskih ali državnih načrtov zaščite in reševanja pred začetkom obratovanja oziroma ob spremembi dejavnosti. Ti podatki morajo obsegati opis izrednih dogodkov, ki se lahko razvijejo v nesrečo ali opis nesreče, iz katerega je razvidna približna količina izpusta nevarnih snovi, stopnja nevarnosti in možne posledice za ljudi in okolje, površina prizadetega območja, časovni potek, v katerem se lahko nepredvideni dogodek razvije v nesrečo, pregled nujnih ukrepov za preprečitev oziroma zmanjšanje verjetnosti nastanka in posledic nesreče z navedbo opreme ter postopkov, ki bi se pri tem uporabili.

Če iz podatkov organizacije iz prve alineje prvega odstavka 6. člena te uredbe izhaja, da organizacija ne more povzročiti večje nesreče, ki bi zahtevala izdelavo občinskega načrta za nesreče z nevarnimi snovmi, lahko občina z obrazloženo vlogo zaprosi za oprostitev izdelave načrta zaščite in reševanja Upravo Republike Slovenije za zaščito in reševanje, ki o oprostitvi odloči. Če je izdelave načrta zaščite in reševanja oproščena občina, ki se nahaja na obmejnem območju, Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje o tem obvesti pristojni organ sosednje države članice Evropske unije.

16. člen (sodelovanje javnosti pri izdelavi načrtov)

Organi, pristojni za izdelavo državnih in občinskih načrtov zaščite in reševanja, zagotovijo sodelovanje zainteresirane javnosti pri izdelavi in spreminjanju načrtov z javno predstavitvijo osnutkov načrtov zaščite in reševanja, ki traja najmanj 30 dni. Odgovorna oseba, kraj, čas in način predstavitve se objavijo v sredstvih javnega obveščanja oziroma na krajevno običajni način.

Zbrana mnenja in predlogi se po presoji predstojnika organa, pristojnega za izdelavo načrta zaščite in reševanja, vključijo v osnutek načrta zaščite in reševanja.

16.a člen

Organizacije iz prve alineje prvega odstavka 6. člena te uredbe, ki začnejo obratovati po uveljavitvi te uredbe, morajo izdelati načrte zaščite in reševanja pred začetkom obratovanja.

Organizacije, ki zaradi spremembe dejavnosti ali drugih razlogov izpolnijo pogoje iz prve alineje prvega odstavka 6. člena te uredbe, morajo izdelati načrte zaščite in reševanja v enem letu po spremembi dejavnosti. Organizacije so dolžne potrebne podatke za izdelavo občinskih ali državnih načrtov zaščite in reševanja iz drugega odstavka 15. člena te uredbe posredovati pristojnim organom v enem letu po spremembi dejavnosti.

17. člen
(sprejetje, veljavnost in uporaba načrtov)

Načrte zaščite in reševanja sprejmejo organi, določeni z zakonom, pri čemer načrt zaščite in reševanja organizacije, ki je izdelan po prvem odstavku 6. člena te uredbe, pred sprejetjem odobri organ, pristojen za izdelavo občinskega ali državnega načrta, občinske in državne načrte pa pristojni poveljnik Civilne zaščite.

Načrt zaščite in reševanja velja od dneva sprejetja.

18. člen
(javnost načrtov)

Načrti zaščite in reševanja so javni, razen v delih, ki so označeni kot zaupni v skladu s predpisi.

Organi, pristojni za izdelavo načrtov zaščite in reševanja, morajo te javno predstaviti najpozneje v 90 dneh po njihovem sprejetju. Javno naznanilo predstavitve načrta zaščite in reševanja se objavi v sredstvih javnega obveščanja ali na krajevno običajen način.

Organi, pristojni za izdelavo načrtov zaščite in reševanja, na svojem sedežu zagotavljajo možnost vpogleda v sprejete načrte zaščite in reševanja.

19. člen
(izvajanje načrtov)

Načrti zaščite in reševanja se začnejo izvajati na podlagi odločitev poveljnikov Civilne zaščite in drugih oseb ter organov, ki so po zakonu pristojni za vodenje zaščite in reševanja ob naravnih in drugih nesrečah.

Organ upravljanja ali pooblaščenca oseba v organizaciji, ki je dolžna izdelati načrt zaščite in reševanja v skladu s to uredbo, mora brez odlašanja začeti izvajati načrt ob nenadzorovanem dogodku, ki ima take značilnosti, da se lahko utemeljeno pričakuje nastanek večje nesreče.

Uredba o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 3/02) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe

»IV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

(uskladitev načrtov zaščite in reševanja s to uredbo)

Organizacije iz druge alinee prvega odstavka 6. člena, občine in državni organi, pristojni za izdelavo načrtov zaščite in reševanja, morajo izdelati oziroma uskladiti načrte zaščite in reševanja s to uredbo v dveh letih po njeni uveljavitvi.

Organizacije iz prve alinee prvega odstavka 6. člena te uredbe, občine in državni organi izdelajo oziroma uskladijo načrte zaščite in reševanja ob nesrečah z nevarnimi snovmi v treh letih po uveljavitvi te uredbe.

Organizacije iz prve alinee prvega odstavka 6. člena te uredbe pristojnim organom najpozneje šest mesecev pred iztekom roka iz prejšnjega odstavka dajo potrebne podatke za izdelavo občinskih ali državnih načrtov. Ti podatki morajo obsegati opis izrednih dogodkov, ki se lahko razvijejo v nesrečo, ali opis nesreče, iz katerega so razvidni približna količina izpusta nevarnih snovi, stopnja nevarnosti in možne posledice za ljudi in okolje, površina prizadetega območja, časovni potek, v katerem se lahko nepredvideni dogodek razvije v nesrečo, ter pregled nujnih ukrepov za preprečitev oziroma zmanjšanje verjetnosti nastanka in posledic nesreče z navedbo opreme in postopkov, ki bi se pri tem uporabili.

Organizacije iz prejšnjega odstavka, ki začnejo obratovati po uveljavitvi te uredbe, morajo izdelati načrte zaščite in reševanja pred začetkom obratovanja.

21. člen

(uskladitev predpisov)

Do sprejetja ustreznega predpisa se pri izdelavi načrtov zaščite in reševanja uporabljata prvo in drugo poglavje navodila o izvajanju zaščitnih ukrepov (Uradni list RS, št. 39/94).

22. člen

(prenehanje veljavnosti uredbe)

Z dnem uveljavitve te uredbe preneha veljati uredba o izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 48/93).

23. člen
(veljavnost uredbe)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 17/06) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»10. člen

Organizacije, občine in državni organi morajo načrte zaščite in reševanja za primer nesreč z nevarnimi snovmi iz prve alineje prvega odstavka 6. člena te uredbe, izdelati oziroma uskladiti s to uredbo do 1.7.2006.

Organizacije, občine in državni organi morajo načrte zaščite in reševanja, ki so na novo predpisani s to uredbo, sprejeti v enem letu po uveljavitvi te uredbe.

12. člen

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Uredba o spremembah in dopolnitvah Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 76/08) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta uredba začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

DODATEK

Merila za določitev organizacij iz tretje in četrte alinee prvega odstavka 6. člena uredbe, ki morajo izdelati načrte zaščite in reševanja

Načrte zaščite in reševanja morajo izdelati:

1. Organizacije, ki v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo ali skladiščijo jedrske snovi:
 - a) jedrske elektrarne in jedrske toplotne,
 - b) raziskovalni jedrski reaktorji z nazivno močjo nad 10 MW,
 - c) objekti za skladiščenje in odlaganje izrabljenega jedrskega goriva in visokoradioaktivnih odpadkov.
2. Organizacije energetske dejavnosti, ki imajo najmanj 3.000 odjemnih mest:
 - a) proizvodnja in prenos električne energije,
 - b) proizvodnja in prenos toplote za daljinsko ogrevanje.
3. Organizacije, ki upravljajo sistem za oskrbo s pitno vodo z najmanj 3.000 odjemnimi mesti.
4. Organizacije, ki upravljajo sredstva za delo, ki pomenijo nevarnost za nastanek nesreče, kadar gre za nasipe in druge objekte za zadrževanje ali zbiranje vode, če količina zadržane ali skladiščene vode presega 5 milijonov m³.
5. Organizacije, ki opravljajo ali upravljajo:
 - a) površinske (kopenske in morske) prevoze, pri katerih je zmogljivost posameznega prevoznega sredstva večja od 100 potnikov,
 - b) prevoze ljudi z žičniškimi napravami (sedežnice, krožno kabinske in nihalne žičnice ter vzpenjače) v dolžini najmanj 500 m,
 - c) avtocestne in cestne predore daljše od 500 m za nesreče v predorih oziroma avtoceste in hitre ceste za primer množičnih prometnih nesreč,
 - d) pristanišča z več kot 10 privezi za ladje,
 - e) marine s privezi za 100 plovil ali več,
 - f) mednarodna letališča,
 - g) ladjedelnice s privezi za dve ali več ladij.
6. Organizacije s področja ravnanja z nevarnimi odpadki:
 - a) ki zbirajo, odstranjujejo in predelujejo nevarne odpadke,
 - b) ki začasno, najmanj 12 mesecev skladiščijo nevarne odpadke v količini 50 ton in več.
7. Organizacije, ki v gospodarske namene izkoriščajo mineralne surovine v rudarskih objektih pod zemljo.
8. Organizacije, ki upravljajo cevovode za pretok nafte, naftnih derivatov, zemeljskega plina s premerom 300 mm ali več.